

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ 12 ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Παρασκευὴν, 30^{ῆν} Ἰουνίου / 13^{ῆν} Ἰουλίου 2018, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν δώδεκα Ἀποστόλων εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ἱερὰν Μονήν, τὴν κειμένην παραθαλασσίως εἰς τὴν δυτικὴν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς μεγάλης πόλεως τῆς Τιβεριάδος.

Εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς ἐτελέσθη διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην τῆς Συνάξεως, ἥτοι τῆς συγκεντρώσεως τῶν πιστῶν, ἵνα τιμήσωσι τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους θεία Λειτουργία τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιεγγραμματέως, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῶν ὁμόρων ἐνοριῶν τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας ὑπὸ τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον καὶ μετέχοντος ἐκκλησιασματος, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐκήρυξε τὸ θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἐλληνιστὶ ὡς ἔπεται:

Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητάς Αὐτοῦ ὁ Κύριος ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά καὶ θεραπεύει πάσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν», (Ματθ. 10,1).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Οἱ οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ Χριστοῦ κομισάμενοι πρωτοκορυφαῖοι Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος ἐκάλεσαν πάντας ἡμᾶς εἰς τὰ παράλια τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ χθὲς μὲν τὸ ἀγιόλεκτον ζεῦγος Πέτρος καὶ Παῦλος ἐτιμήθησαν εὐχαριστιακῶς, ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ Πέτρου, δηλονότι ἐν Καπερναοῦμ· σήμερον δὲ τιμᾶται ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα διὰ τρίτην φορὰν «ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν», (Ἰωάν. 21,14) ἡ εὐκλεὴς δωδεκάς τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, δηλαδή ἡ Σύναξις αὐτῶν.

Ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία ἐξόχως τιμᾷ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐκλελεγμένους Ἀποστόλους – «ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην» (Ἰωάν. 6,70) – διότι οὗτοι ἀνεδείχθησαν καλοὶ εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς λέγει ὁ μελωδός: «Συμφώνως τοὺς θεῖους μαθητάς καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τοὺς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοὺς Σωτῆρας, τοὺς ὑπηρετάς ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν».

Ἐπιπλέον δὲ τιμῶνται ἰδιαιτέρως οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, διότι τὸ χαρακτηριστικὸν γνῶρισμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀποστολικότης αὐτῆς, ὡς τοῦτο διετύπωσαν οἱ πνευματοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως· «πιστεῦω εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν».

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι κληθέντες ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ ἀφέντες τὰ πάντα, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἀλιέων ἰχθύων καὶ αὐτὰ τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν Αὐτόν καθ' ὅλην τὴν ἐπίγειον Αὐτοῦ δρᾶσιν ἕως τῆς Ἀναλήψεώς Του, μετὰ δὲ τὴν Πεντηκοστήν ἐπιφοιτήσαντος ἐπ' αὐτούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐγένοντο κήρυκες τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, μάρτυρες ὄντες αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι τοῦ σταυρικοῦ πάθους καὶ τῆς τριημέρου ταφῆς καὶ τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Τό εἰς Χριστὸν τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν κήρυγμα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐβασίζετο εἰς τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐμπειρίαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγων: «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐώρακαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· ὃ ἐώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δέ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ”.

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς τό κήρυγμα, δηλονότι τῆς συνεχίσεως τοῦ σωτηριώδους ἔργου τοῦ Κυρίου, τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἐκλήθησαν οἱ Ἀπόστολοι. Αὐτός δὲ οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρήγγειλεν αὐτοῖς λέγων: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28,19).

Τὴν παραγγελίαν ταύτην τοῦ Κυρίου συνεχίζει ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ, δηλονότι τό μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν διαδόχων τῶν Ἀποστόλων τῶν κανονικῶν Ἐπισκόπων καὶ πνευματικῶν ποιμένων τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἐν τῇ ἀποστολῇ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς διαποιμάνσεως τῶν ἱδρυομένων Ἐκκλησιῶν, καθίστων κατὰ πόλεις καὶ ἐχειροτόνουν Πρεσβυτέρους καὶ Ἐπισκόπους «ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20,28).

Ὁ μέγας Παῦλος, ἀναφερόμενος εἰς τὴν διὰ τοῦ Θεοῦ Πατρός ἔνωση ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐθνικῶν καὶ Ἰουδαίων λέγει: «ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστέ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὕξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ”, (Ἐφ. 2,19-21).

Τοὺς θεμελίους τούτους λίθους, δηλονότι τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους μετὰ τῶν Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου, τιμᾷ καὶ γεραίρει σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δοξάζουσα οὕτω τὸν ἀκρογωνιαῖον αὐτῆς λίθον, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃ ὅποιος ἐκενώθη δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσῃς αὐτοῦ μετὰσχωμεν, κατὰ τὸν μελωδὸν λέγοντα: “ὁ πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσῃς Αὐτοῦ μετὰσχωμεν”. τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν Σου, ὑποδύς ὃ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς κόλπων σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σε εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε».

Τὸν θεοφόρον τοῦτον χορὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων σὺν Πέτρῳ καὶ Παύλῳ, τοὺς ἀποσταλέντας εἰς τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους παρακαλέσωμεν ἵνα Χριστόν

τόν θεόν ἡμῶν ἱκετεύωσι ὑπέρ σωτηρίας καί φωτισμοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί εἰρήνης
τῆς δοκιμαζομένης περιοχῆς ἡμῶν. Ἀμήν.

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε μοναστηριακόν κέρασμα καί ἀκολουθῶς τράπεζα
ἐξ ἰχθύων, τήν ὁποίαν παρέθεσεν ὁ καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς ἡγούμενος
Ἀρχιμανδρίτης π. Σωφρόνιος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας